

Bælgertal i Forhold til Befolkningen, skulde have et saadant Antal Repræsentanter som nævnt. Saaledes ser det ogsaa ud, naar man tager Folketallet, og holder man Kjøbenhavn ganske udenfor Beregningen, bliver det heller ikke bedre, det vil sige ikke synderlig bedre, thi da stiller Forholdet sig saaledes, at, medens Sylland i 1845 havde noget under 100,000 Mennesker færre end Verne, har Sylland nu nogle faa Tusinde mere end Verne. Sylland staar nu øverst, men vil ikke desto mindre blive stillet lavt med Hensyn til Repræsentanternes Antal, altsaa akkurat det modsatte Forhold af det, der var tilfælde ved den Valgordning, vi have haft indtil denne Dag, og modsat de Betragtninger, man gik ud fra i den grundlovgivende Rigsdag. Lager man derimod Hensyn til Bælgertallet, hvilket Hensyn jeg meget vel veed ikke er omtalt i Grundloven, men ikke desto mindre har spillet sin Rolle tidligere og vistnok ogsaa fortjener at spille den, bliver Forholdet ikke bedre. Det bliver tværtimod betydelig værre, idet der, naar det Forslag træder i Kraft, som den høitærede Minister har forelagt os, vil blive for hver Rigsdagsmand paa Verne et Bælgertal af 2,540, hvorimod der for Syllands Vedkommende vil blive et Bælgertal af 2,909, altsaa et betydelig større Bælgertal for hver Rigsdagsmand i Sylland end paa Verne, atter akkurat det modsatte Forhold af det, vi havde ved den Valgkredsfordeling, som blev vedtaget i 1849. Det stiller sig heller ikke bedre, naar man tager de enkelte Kredse. Spørger man, hvorledes Kjøbenhavn har det med Hensyn til Bælgertallet, er Forholdet det, at Kjøbenhavn har een Rigsdagsmand for hver 3,200 Bælgere, men tager man saa et Amt som Standerborg Amt, hvor Forholdet skal forblive usforandret, vil der fremdeles vedblive at være for hver Rigsdagsmand 4,012 Bælgere. Det er et Forhold, som jeg ikke tror er rigtigt at lade vedblive. Forholdet er nu saaledes, at i Kjøbenhavn, hvor der for hver Rigsdagsmand er 3,200 Bælgere, giver man en Forøgelse, men i Standerborg Amt, hvor der for hver Rigsdagsmand er 4,012 Bælgere og 24,000 Indbyggere, giver man slet ingen Forøgelse. Men ikke nok hermed. Den sidste erede Taler omtalte ogsaa, at han ønskede en Forøgelse for Standerborg Amt, og han nævnte tillige nogle andre Amter, men ikke de Amter, som jeg tror, naar man tager Hensyn til de Betragtninger, man gik ud fra ved Grundloven, kunne have lige saa god Grund til Forøgelse saaledes f. Ex. Viborg Amt og Ringkjøbing Amt. Der er Forholdet omtrent det samme. Forholdet er i Viborg Amt saaledes, at efter Folketallet af 1845 havde Viborg Amt for hver Rigsdagsmand 11,048 Mennesker. Nu vil Viborg Amt faae 18,674 Mennesker eller henved 19,000. Man ser, at Befolkningen i Viborg Amt er forøget med en Halvdel, altsaa forøget fra

c. 12,000 til henved 19,000 siden den Tid. Noget Tegnende gjælder for Ringkjøbing Amt. Jeg behøver for at vise, at det er Noget, som har fundet Sted hele Sylland over, blot at henvisse til den Befolkningsforøgelse, der har fundet Sted i de sidste 10 Aar og ligeledes i de foregaaende 10 Aar. Man ser saaledes, at i de sidste 10 Aar er Forøgelsen i Sylland 12,7, i Ringkjøbing Amt endog saa 15, hvorimod der f. Ex. paa Sjælland kun er en Forøgelse af 6,9, i Fyn endog saa kun af 4,3. Sagen er den, at i Sylland er Befolkningen vokset i det Hele jævnt, mest dog, om jeg saa maa sige, med Hensyn til Hebeamtene. Der er Befolkningen tiltaget stærkest, men den er ingen Steder tiltaget saa stærkt, med Undtagelse af Aarhus Amt, at der efter den Tante, der ligger til Grund for Ministerens Forslag, kan komme en ny Folkethingsmand til. Det kan kun ske i Aarhus Amt, idet det er det eneste Sted, hvor der er et Overskud af 16,000 Indbyggere. Da Befolkningen er vokset jævnt over hele Sylland, mindre stærkt paa Verne, men meget stærkt i Kjøbenhavn, følger deraf, at særlig Sylland, men tilbølgelig ogsaa det øvrige Land om end i et mindre Forhold bliver uheldig stillet ved det Princip, som den høitærede Minister er gaaet ud fra, et Princip, som jeg, som jeg sagde før og skal gjentage nu, for mit personlige Vedkommende er rede til at gaa ind paa, idet det er det, som forvolder mindst Ulempe, og set rent abstrakt paa det uden at tage de foreliggende Forhold med i Betragtning kunde man ogsaa ved første Dietast synes, at det var meget retfærdigt. Men, som sagt, jeg holder paa, at vi fastholde den Tante, der har ligget til Grund fra Begyndelsen af, ad hvilken Vej der saa end skal ske Udvielse. Man kan naturligvis gaa forskjellige Veie. Jeg var tilbølgelig til at gaa den Vej, — men jeg antager ikke, at den vil have Støtte for sig, — at foretage en Grundlovsforandring og sige, at Tallet skal fastsættes i Grundloven til 102, og saa foretage en Fordeling derefter; men man kan jo ogsaa gaa andre Veie. Jeg ønsker under alle Omstændigheder, at vi samtidig med, at vi komme til en Forandring, faae en Grundlovsforandring; thi jeg kan dog ikke finde det ønskeligt, at Repræsentantallet bliver ved at vokse i stadig stærkere Dimensioner, saa at vi komme til at gjøre Valgkredsfordelingen om hvert Dieblif. Det er den Betragtning, jeg har af disse Forhold. Skal man gaa til en betydelig Forøgelse, ønsker jeg, at man med det Samme vil slaa fast i Grundloven, at derved bliver det. Jeg kan ikke se, at der, naar alle Parter ere enige om ikke at ønske andre Grundlovsforandringer, kan være nogen Fare derved, naar man indskrænker sig dertil, hvilket vil være det Naturligste i et Forhold som dette. Men man kunde jo ogsaa gaa en anden Vej. Man kunde gaa den Vej og sige: Lad os ikke gjøre saa store Ophævelser over den Ting,